

Chopda Education Society's
College of Education Chopda, Dist. Jalgaon

Arunoday Colony, Old Shirpur Road, CHOPDA Dist. Jalgaon

(NAAC Accredited Grade-C)

Phone No.- 02586-220024 KBCNMU College Code- 140024NCTE Code-113021

Fax No.- 02586-223480E-mail- cbed12@rediffmail.com Website- www.bed.ceschopda.org

Recognised by N.C.T.E. New Delhi and Affiliated to Kavayitri Bahinabai Chaudhari North Maharashtra University, Jalgaon

Outward No.-

Date:

Matrix 3.2.2

- **First page of the article/journals with seal and signature of the Principal**
- **E-copies of outer jacket/contents page of the journals in which articles are published**

Chopda Education Society's
College of Education Chopda, Dist. Jalgaon

Arunoday Colony, Old Shirpur Road, CHOPDA Dist. Jalgaon

(NAAC Accredited Grade-C)

Phone No.- 02586-220024 KBCNMU College Code- 140024 NCTE Code-113021

Fax No.- 02586-223480 E-mail- cbed12@rediffmail.com Website- www.bed.ceschopda.org

Recognised by N.C.T.E. New Delhi and Affiliated to Kavayitri Bahinabai Chaudhari North Maharashtra University, Jalgaon

Outward No.-

Date:

Matrix 3.2.2

➤ **First page of the article/journals with seal and signature of the Principal**

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

Special Issue, February 2018

Vidyawarta®

International Multilingual Research Journal

North Maharashtra University, Jalgaon

Sponsored

One Day Multidisciplinary National Conference
on

UTILITY OF HIGHER EDUCATION IN SOCIAL DEVELOPMENT

Organised By

Bhagni Mandal Chopda's

COLLEGE OF SOCIAL WORK, CHOPDA, DIST. JALGAON

(NAAC Accredited with "B" Grade)

Dr. Ishwar M. Saundankar

Mr. Anant V. Deshmukh

Mr. Narsing D. Valvi

Dr. Maroti N. Gaikwad

Ms. Kalpana S. Sonawane

Despite India's economic growth, the country continues to witness poverty, marginalization and deprivation, structurally located in rural, tribal, slum, homeless, Dalit and Muslim households. New forms of social exclusion, urban poverty, environmental degradation, conflict and violence have also emerged in the past decade. Ensuring inclusive development, democratic governance and sustainable growth require new knowledge, enhanced human competencies and new institutional capabilities in the country. It was expected that education would contribute solutions to these problems to some extent. However, in spite of enhanced investment of expenditure, leading to increased enrolment, these issues remain largely unattended. The role of institutions of higher education in social development seems to be the potential missing link.

Published By

Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

At.Post.Limbaganesh, Tq.Dist.Beed-431 126

(Maharashtra) Mob.09850203295

E-mail: vidyawarta@gmail.com

www.vidyawarta.com

ISSN-2319 9318

- 41) उच्च शिक्षणात दलित महिलांचो स्थान
प्रा.अमोल सुदाम दुबरे, भलकापूर || 152
- 42) कौटुंबिक शिक्षाचार व महिलांच्या अधिकारात उच्च शिक्षणाची भूमिका
प्रा.दिपक उईके, वर्धा || 154
- 43) राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण - १९८६
प्रा. किशोर नामदेवराव वाहाणे, जि. वाशिम || 156
- 44) आदिवासी समुदायाच्या विकासात उच्च शिक्षणाची भूमिका
डॉ.लोकेश बी. नदेश्वर, वर्धा || 158
- 45) राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण - १९८६ चें मूल्यमापन.
प्रा. वसंत एम.राठोड, जि. वाशिम || 161
- 46) उच्च शिक्षणाद्वारे कमकुवत घटकांचा विकास एक दृष्टीक्षेप
प्रशांत एन. शंभरकर, वर्धा || 162
- 47) उच्च शिक्षणाशी संबंधीत घटनात्मक तरतुदी आणि मूल्यशिक्षण : काळाची गरज
डॉ. एस. एस. पाटील, अर्जुननगर || 167
- 48) उच्च शिक्षणातील बदलते धोरण - आळाने आणि संधी
प्रा. ज्ञानेश बाबुराव पाटील, चोपडा || 169
- 49) उच्च शिक्षणात बदलत्या शैक्षणिक धोरणाची गरज.
प्रा.विजय पिंगळे, मलकापूर || 171
- 50) Community Engagement Initiatives by Higher Education Institutions...
Dr. B. P. Munde, Jalna || 173
- 51) Higher Education: A path of women Empowerment.
Dr.Nilesh U Deshmukh, Wasim || 177
- 52) Higher Education for Women Empowerment.
Prof. Pratibha B Pagar, Pune || 180
- 53) उच्च शिक्षणातील गुणवत्ता : एक अभ्यास.
प्रा. श्रीमती सविता बाबुलाल जाधव & प्राचार्य डॉ. श्री. वाय. एच. सनेर, धुळे || 184

Despite India's economic growth, the country continues to witness poverty, marginalization and deprivation, structurally located in rural, tribal, slum, homeless, Dalit and Muslim households. New forms of social exclusion, urban poverty, environmental degradation, conflict and violence have also emerged in the past decade. Ensuring inclusive development, democratic governance and sustainable growth require new knowledge, enhanced human competencies and new institutional capabilities in the country. It was expected that education would contribute solutions to these problems to some extent. However, in spite of enhanced investment of expenditure, leading to increased enrolment, these issues remain largely unattended. The role of institutions of higher education in social development seems to be the potential missing link.

Indexed

Published By

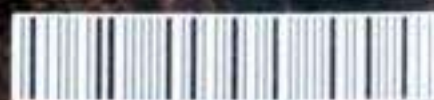
Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

At Post.Limbaganesh, Tq.Dist.Beed-431 126

(Maharashtra) Mob.09850203295

E-mail: vidyawarta@gmail.com

www.vidyawarta.com

ISSN-2319 9318

Vidyawarta®

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

Navalbhau Pratishthans'

Rukhaminitai Arts & Comm. Womens' College, Amalner, Dist. Jalgaon

One day National Level Conference (Interdisciplinary)

Human Rights : Present Scenario and Challenges
April 29th, 2023 (Saturday)
9.30 am to 5.00 pm

Venue : Rukhaminitai Arts & Comm. Womens' College,
Siddhivinayak Colony, Dhule Road, Amalner, Dist. Jalgaon

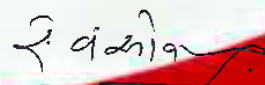
Contact : Mr. Pramod Patil (Asst. prof.)
Mob. No. : 9881194816

Principal
Dr. S. J. Shaikh
9309154057

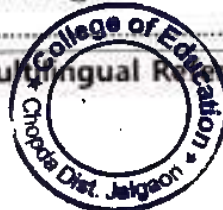
Vice- Principal
Prof. Sham S. Pawar
9423913525

Co-ordinator
Dr. Manjusha M. Kharole
9890740165

Principal
College of Education
Chopda Dist. Jalgaon

- 27) गृहरो लोकगीतों में अभिव्यक्त मानवाधिकार
डॉ. सारिकाबेन देवाजी पाटिल, डॉ. शशिकांत सोनवणे सावन, अमलनेर जि. जलगाव ||102
- 28) मानवाधिकार और कोर्टमार्शल
प्रा. डॉ. हुकूमचंद शंकर जाधव, अमलनेर ||104
- 29) मानवाधिकार और भारत का संविधान
डॉ. अंजीर नधू भोल, नगांव, तह. जिता. पुणे ||108
- 30) महिला सबलीकरण और मानविय अधिकार
सदिप बाबुराव घोरपडे, प्रा. डॉ. व्ही. डी. सुर्यवंशी, मालेगांव, जिल्हा नाशिक ||111
- 31) महिला सबलीकरण
मंजुषा माधवराव गरुड, मारवड, जि. जळगाव ||115
- 32) महिला सबलीकरण आणि मानवी हक्क
प्रा. डॉ. सविता बाबुलाल जाधव, चोपडा ||117
- 33) मानवी हक्क आणि भारतीय महिलांमे सबलीकरण : एक ऐतिहासिक विवेचन
प्रा. डॉ. संजय जिभाऊ पाटील, नवलनगर ता. जि. धुळे ||120
- 34) मानवी हक्क आणि समाज व्यवस्था
— डॉ. रावसाहेब भीमराव नेरकर, पारोळा ||125
- 35) महिला सबलीकरण आणि मानवी हक्क
प्रा. अश्विनी रामचंद्र माळी, प्रा. रामेश्वरी गोपाळराव बत्तीसे, जि. नंदूरबार ||115
- 36) मानवी हक्कांमूळे महिला सबलीकरणास प्राधान्य
प्रा. डॉ. संजय प्रभाकर डाके, नरडाणा ता. शिंदखेडा जि. पुणे (महा.) ||132
- 37) महिला सबलीकरण आणि मानवी हक्क
एड. सिद्धिकी एस. झेड., औरंगाबाद ||133
- 38) महिला सबलीकरण आणि मानवी हक्क
प्रा. डॉ. ज्योत्स्ना गणेश सांगोरे, भायखळा ||135
- 39) महिला आणि मानव अधिकार
डॉ. अंजली रामचंद्र कदम/नारायणे, पुणे

138
S. S. Chavhan

Publisher & Owner

Archana Rajendra Ghodke

Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

At Post.Limbaganesh, Tq.Dist Beed-431 126

(Maharashtra) Mob.09850203295

E-mail: vidyawarta@gmail.com

www.vidyawarta.com

Signature

Principal
College of Education
Chopda Dist.Jalgaon

UGC Approved
Refereed Journal

UGC

Jr.No.43053

8

ISSN 2251-4343

PrintingTM Area

International Multilingual Research Journal

Issue-32, Vol-05, August 2017

Editor

Dr.Bapu G.Gholap

Principal

College of Education
Chopda Dist.Jalgaon

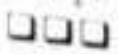
www.vidyavarta.com

- 27) सर्वांगीण गुणवत्ता व्यवस्थापनाच्या दृष्टीने माध्यमिक शाळांमध्ये सहशालेय कार्यक्रम राबवितांना....
डॉ. श्री. वाय. एच. सनेर-प्रा. श्रीषती सविता बी. जाधव || 108
- 28) ज्ञानेश्वरी अध्याय अठरावा
डॉ. सौ. शुभांगी डोरले-परांजपे, नागपूर || 111
- 29) स्त्रीमुक्ती चळवळ: एक स्त्रीवादी विचारप्रवाह
प्रा. डॉ. लक्ष्मण गीते || 115
- 30) आरोग्य विम्याविषयी खाजगी व्यावसायिकांची जागरूकता
डॉ. पुरुषोत्तम येनूरकर-सौ. स्वाती भा. कागभट, नागपूर || 117
- 31) पर्यटन विकासातील मुंबई बंदराची भूमिका
डॉ. अविनाश कुलकर्णी, पुणे || 122
- 32) हार्ट ऑफ एशिया आणि भारताची भूमिका
प्रकाश मारुती टेकाळे, पुणे || 126
- 33) गांधीजींचे स्वराज्यविषयक विचार व सध्याचा भारत
प्रकाश मारुती टेकाळे, पुणे || 128
- 34) उत्तराखण्ड में सतत विकास व ईको टूरिज्म एक अध्ययन
डॉ० अमित कुमार, हल्द्वानी, (नैनीताल) || 131
- 35) भारत में पूर्व एवं वर्तमान में हुए विमुद्रीकरण के प्रभावों का विश्लेषण
सम्भर सिंह कुशवाह-डॉ. अनिल शिवानी, भोपाल || 136
- 36) डोलोमाईट उद्योग व खदानों में कार्यरत श्रमिकों की आर्थिक व सामाजिक स्थिति का अध्ययन
अचर्ना आर्य-डॉ. जी. एस. चौहान, मध्य प्रदेश || 140
- 37) दलितों के विरुद्ध बढ़ते अपराध मानवाधिकार तथा विशेष कानूनों के संदर्भ में
श्री आत्मा राम, श्रीगंगानगर, राजस्थान || 143
- 38) गांधी के विचारों में दार्शनिक तत्व।
दिलीपसिंह रामसिंह चावडा, सिमालिया || 148
- 39) चुनावी संग्राम में महिला मतदाताओं की भूमिका....
डॉ. जयश्री जोशी वाकणकर, जुनवानी, भिलाई || 151

संदर्भसूची :-

- 1) नाथय तुकाराम कोला नाथय सोळावे पिढीक, कुंजी विजय, शिरापुरक, सहेज (संग), प्रथमावृत्ती 2014-15, महाराष्ट्राचे राजकारण जवळ पडलापर, 4 गुणिक लेखकाची, पूर्ण
- 2) यका प्रकाश, प्रथमावृत्ती जानेवारी 2015, करियम सुदीन नाथय संगीत भाजपाक इत्य, सपनाक पब्लीकेशन, पूर्ण
- 3) नाथय के. टी. प्रथमावृत्ती 28 जानेवारी 2013, बीकथा पब्लीकेशन, पूर्ण
- 4) कडम अजय, प्रथमावृत्ती 2013, संसदीय लोकशाहीची बीकथक व विधानसभेचे वास्तवतः मधकती शासकीय सुदण्णक सुवा
- 5) यका प्रकाश, मार्च 2005, महाराष्ट्राच्या राजकारणाची पूर्वोक्त (महाराष्ट्राची पूर्वोक्त), प्रीतम प्रकाशन, पूर्ण
- 6) बीकथक अलीक (संग), जानेवारी-मार्च 2015, सपनाप्रकाशन पोरका, कोल्हापूर
- 7) Statistical Report on General Election, 2014 To The Legislative Assembly of Maharashtra, Election Commission of India, New Delhi
- 8) नाथय तुकाराम (संग), 2015, महाराष्ट्र वार्षिकी 2015, सुनिक, लेखकाची प्रकाशन, पूर्ण

Dr. Anil K. Chaudhari

Principal College of Education Chopda Dist. Jalgaon

सर्वांगीण गुणवत्ता व्यवस्थापनाच्या दृष्टीने माध्यमिक शाळांमध्ये सहशालेय कार्यक्रम राबवितांना येणाऱ्या अडचणींचा अभ्यास करणे

प्राचार्य डॉ. श्री. नाथ. एच. मल्ल सार्गदकेक.

अभयपूजा कल्याण केंद्र संशोधन शिक्षणशास्त्र महाविद्यालय

प्रा. श्रीमती सीवला बी. जाधव संशोधिका

शिक्षणशास्त्र महाविद्यालय, गोंयदा, वि. 422008

प्रस्तावना :-

विद्यार्थ्यांमधील गुण गुणांच्या विषयम झाले पाहिले ते चतुरस्र नागरीक बनले पाहिजे यासाठी विविध सहशालेय उपक्रम शालेय जीवनात प्रवेश झाले. गांधीजींच्या दृष्टी शिक्षण वास्तव्य या अंतिम स्वल्प देण्यात आले तेव्हा 'समानतेचा' व सांस्कृतिक कडक हे शालेय शिक्षणाचे अविभाज्य भाग बनले. यदुत्तरात शालेय शिक्षणाविषयक आयोगांनी या उपक्रमांना अभ्यासक्रमात स्थान दिले. विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण गुणवत्ता व्यवस्थापनाच्या दृष्टीने सहशालेय कार्यक्रम अत्यंत उपयुक्त आहेत.

सहशालेय उपक्रमांची संकल्पना :-

१) अभ्यासक्रमात जोडून विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण गुणवत्ता अनेक कार्यक्रम आयोजन केले जाते त्यांना सहशालेय उपक्रम म्हणतात. २) अभ्यासक्रमात जोडून विविध प्रकारची सांस्कृतिक, शारीरिक, मूल्याभिर्विस्त, नैतिक, गटपकले इ विविध कार्यक्रम म्हणजे सहशालेय उपक्रम होय. या उपक्रमात एन सी सी एन एस एस., व्यादाविवाद म्यथा, क्रीडा म्यथा, विविध म्यथा व्याख्यानमाला, भाषणे, कथानखन, म्यथा, कार्यतानखन, विचारक प्रदर्शन, सुधारकांची जयंती, पुण्यांतथी इ कार्यक्रम या म्यथा सहशालेय म्यथा गरज व महत्त्व :-

या विविध उपक्रमातून विद्यार्थ्यांना स्वतंत्रपणे भारताचे संस्कृती व वंशमंची अडख होत. विद्यार्थ्यांचे गुण व

निरीक्षण होतं. या सर्व उपक्रमांचे प्रबोधन होणे तसेच शाळेत या उपक्रमाची प्रत्यक्ष अंमलबजावणी जाणून घेण्याच्या दृष्टीने हे संशोधन पत्रके आहे. या संशोधनामुळे शाळांमध्ये राबविल्या जाणाऱ्या विविध उपक्रमांचे दृष्टीक्षेप पडेल. अधिक उपयुक्त उपक्रमांना प्राधान्य देता येईल. सदर संशोधनामुळे सहशालेय उपक्रमात येणाऱ्या अडचणी भविष्यात सोडवून ते शाळेत राबविणे सुलभ होण्यास निश्चितच यत्न होईल.

संशोधनाचे शीर्षक:-

सर्वांगीण गुणवत्ता व्यवस्थापनाच्या दृष्टीने माध्यमिक शाळांमध्ये सहशालेय कार्यक्रम राबवितांना येणाऱ्या अडचणींचा अभ्यास करणे.

संशोधनाची उद्दिष्टे:-

- १) माध्यमिक शाळांमध्ये राबविण्यात येणाऱ्या सहशालेय उपक्रमांचा अभ्यास करणे.
- २) माध्यमिक शाळांमध्ये सहशालेय उपक्रम राबवितांना येणाऱ्या अडचणींचा अभ्यास करणे.
- ३) सर्वांगीण गुणवत्ता व्यवस्थापनाच्या दृष्टीने सहशालेय उपक्रमांची उपयुक्तता अभ्यासणे.
- ४) सहशालेय उपक्रम राबवितांना येणाऱ्या अडचणी सोडवण्यासाठी उपाय सुचविणे.

संशोधनाची गृहिते :-

- १) सर्व माध्यमिक शाळांमध्ये कमी अधिक प्रमाणात सहशालेय उपक्रम राबविले जातात.
- २) सहशालेय उपक्रम राबवितांना अनेक अडचणी येतात.

संशोधनाची कार्यपद्धती :-

संशोधन पद्धत :-

प्रस्तुत संशोधनासाठी वर्णनात्मक संशोधन पद्धत वापरली आहे. वर्णनात्मक सर्वेक्षण पद्धती वापरली आहे कारण प्रस्तुत संशोधन यत्नाने काळाशी संबंधीत आहे.

जनसंख्या :-

प्रस्तुत संशोधनाचा अभ्यास करतांना चोंपडा शहरातील १० माध्यमिक शाळांची संख्या जनसंख्या म्हणून घेतली आहे.

नमुना निवड :-

चोंपडा शहरात माध्यमिक शाळांची संख्या १० आहे. त्यातील १० शाळांचा व प्रत्येक शाळेतील पाच शिक्षकांचा नमुन्यात समावेश करण्यात आला. नमुना निवडीसाठी लॉटरी पद्धत वापरण्यात आली. प्रत्येक शाळेतील पाच असे एकूण तीस शिक्षक नमुन्यात समाविष्ट करण्यात आले.

साप्ताहिक संकलनाची साधने :-
माहिती संकलनासाठी सर्वोपयोगी प्रश्नांकले व माहितीचा तयार करण्यात आला आहे. यदा प्रश्नांकले नमुना तयार होताना शिक्षकांना देण्यात आली व त्या आधारे आलेल्या माहितीवर संशोधनासाठी संस्करण करण्यात आले व त्यानुसार अंमलबजावणी व संशोधनानिष्कर्ष मांडण्यात आले आहेत.

माहितीचे संख्याशास्त्रीय संस्करण, अर्थनिवडणूक व निष्कर्ष:-
प्रश्नांकलेतील प्रश्न क्रमांक १ ते १० साठी एक कोष्टक तयार करण्यात आले. सहशालेय उपक्रम राबविलेले कोणकोणत्या शाळांमध्ये जाणवतात त्यासाठी द्वितीय कोष्टक तयार करण्यात आले व सहशालेय उपक्रमात येणाऱ्या विविध अडचणी दूर करण्यासाठी कोणकोणत्या उपाययोजना करता येतील त्याबाबत यत्न आहेत. तिसरी कोष्टक तयार करण्यात आले. प्रत्येक शाळेतील माहितीच्या आधारे प्रत्येक कोष्टकात शक्यतोच तथ्यांचा अंमलबजावणी करून माहितीची नोंद घेण्यात आली व त्या आधारे यत्न घ्यावेत. निष्कर्ष पुढील प्रमाणे आहेत.

निष्कर्ष :-
प्रथम कोष्टकाचे निष्कर्ष :-
१) सहशालेय उपक्रमांची संकल्पना १०० टक्के शाळांमध्ये माहित आहे.
२) विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण गुणवत्ता व्यवस्थापनासाठी सहशालेय उपक्रम शाळेत राबविणे योग्य आहे. या विधानाला १०० टक्के शिक्षक सहमत आहे.
३) तुमच्या शाळेत सहशालेय उपक्रमांना स्थान आहे. या विधानाला ८३ टक्के शिक्षक सहमत तर १७ टक्के शिक्षक असहमत आहेत.
४) वार्षिक नियोजन करतांना सहशालेय उपक्रमांचे नोंद घेऊन नियोजन केले जाते. या विधानाला ६७ टक्के शिक्षक सहमत तर ३३ टक्के शिक्षक असहमत आहेत.
५) वार्षिक नियोजनानुसार तुमच्या शाळेत वर्षभर सहशालेय उपक्रम राबविले जातात. या विधानाला ५० टक्के शिक्षक सहमत तर ५० टक्के शिक्षक असहमत आहे.
६) सहशालेय उपक्रमांमधून विद्यार्थ्यांच्या मध्यमोच्च विकासाच्या दृष्टीने विविध गुणांची निर्मिती होते या विधानाला १०० टक्के शिक्षक सहमत आहेत.
७) शाळेतील सर्व सहकारी शिक्षकांचा सहशालेय उपक्रम यत्नात आणवणे आनंदाने सहभाग असतो. या विधानाला ३३ टक्के शिक्षक सहमत तर ६७ टक्के शिक्षक असहमत आहेत.

(Signature)
Principal
College of Education
Chopda Dist. Jalgaon

८) सहशालेय उपक्रम राबोवितांना तुम्हाला अनेक अडचणी येतात या विधानाला १०० टक्के शिक्षक सहमत आहे.

९) वैयक्तिक उपक्रम राबोवितांना जास्त अडचणी येतात या विधानाला १५% शिक्षक सहमत तर ९३ टक्के शिक्षक असहमत आहेत.

१०) सार्वजनिक उपक्रम राबोवितांना जास्त अडचणी येतात या विधानाला ९३% शिक्षक सहमत तर ७ टक्के शिक्षक असहमत आहेत. **द्वितीय कोष्टकाचे निष्कर्ष :-**

सहशालेय उपक्रम राबोवितांना खालीलप्रमाणे कोणकोणत्या प्रमाणे तुम्हाला जाणवतात त्यासाठी पुढील प्रमाणे प्रतिसाद मिळाला.

१) आर्थिक अडचणा व मुख्याध्यापकांचे असहकार्य या समस्यांना ६७% शिक्षक सहमत तर ३३% शिक्षक असहमत आहे.

२) वेळेची कमीतरता, विद्यार्थ्यांमधील निरुत्साह, गुणदान पद्धतीत सहशालेय उपक्रमांना पुरेसे गुण नसणे या अडचणींना ८३ टक्के शिक्षक सहमत तर १७ टक्के शिक्षक असहमत आहे.

३) पालकांच्या निरुत्साहा दृष्टीकोन या अडचणींना ६७ टक्के शिक्षक सहमत तर ३३ टक्के शिक्षक असहमत आहे.

४) विद्यार्थ्यांमधील व्यक्तिभिन्नता, संस्थाचालकांचे असहकार्य, भौतिक सोयी सुविधा उपलब्ध नसणे या अडचणींना ५० टक्के शिक्षक सहमत तर ५० टक्के शिक्षक असहमत आहे.

५) सहकारी शिक्षकांची अनास्था या समस्येला ७७ टक्के शिक्षक सहमत तर २३ टक्के शिक्षक असहमत आहे.

तृतीय कोष्टकाचे निष्कर्ष :-

सहशालेय उपक्रमात देणाऱ्या विविध अडचणी दूर करण्यासाठी खालीलप्रमाणे कोणकोणत्या उपाययोजना तुम्हाला मान्य आहे. त्यासाठी पुढीलप्रमाणे प्रतिसाद मिळाला.

१) शाळेच्या विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण विकासासाठी सहशालेय उपक्रमांचे महत्त्व संस्थाचालकांना पटवून सांगू, शालेय वार्षिक नियोजन करतांना सहशालेय उपक्रमांचा विचार करू, सर्वांच्या सहकार्यामुळे हे उपक्रम आर्थिक यशस्वी होतात म्हणून संघकार्य महत्त्वाचे आहे हे जाणून सर्व शिक्षक, मुख्याध्यापक व विद्यार्थ्यांचा सहभाग घेवून या उपक्रमात सामिल होऊन कार्य करू. विद्यार्थ्यांच्या क्षेतेनुसार विद्यार्थ्यांना उपक्रमात सामिल करू, गुणदान पद्धतीत जरी या उपक्रमांना गुण नसतील तरी विद्यार्थ्यांच्या भावी आयुष्यात त्यांना या उपक्रमाचे फायदे समजावून सांगू व निरुत्साही विद्यार्थ्यांना प्रेरणा व प्रबलन देवून त्यांच्यात उत्साह निर्माण करण्याचा यशस्वी प्रयत्न करू या उपाययोजनांना १०० टक्के शिक्षकांनी सहमती दिली आहे.

२) संस्थाचालक, मुख्याध्यापक, शिक्षक, विद्यार्थी व पालक सर्वांच्यासहकार्याने भौतिक सुविधा उपलब्ध करण्यासाठी प्रयत्न करू या उपाययोजनांना १०० टक्के शिक्षकांनी सहमती दिली आहे.

या उपाययोजनेला ८३ टक्के शिक्षक सहमत तर १७ टक्के शिक्षक असहमत आहे.

३) पालकांना सहशालेय उपक्रमांचे महत्त्व पटवून सांगून सहशालेय उपक्रमांच्या तयारीसाठी शाळेच्या वेळा र्व्यतिरिक्त पाठ्य जास्त वेळ शाळेत थांबून विद्यार्थ्यांची तयारी करून घेवू या उपाययोजनेला ६७ टक्के शिक्षक सहमत आहेत तर ३३ टक्के शिक्षक असहमत आहे.

४) आर्थिकदृष्ट्या सक्षम पालकांकडून या उपक्रमात स्वच्छेने देणगी संकलीत करू या उपाययोजनेला ५० टक्के शिक्षक सहमत तर ५० टक्के शिक्षक असहमत आहेत.

सारांश:- प्राप्त निष्कर्षानुसार सहशालेय उपक्रम हे विद्यार्थ्यांच्या सर्वांगीण गुणवत्तेसाठी महत्त्वपूर्ण आहेत हे स्पष्ट होत. सहशालेय स्तरावर अनेक अडचणी शिक्षकांमधोर आहेत मात्र अडचणीवर मात करून योग्य त्या उपाययोजना करण्याची शिक्षकांची तयारी आहे.

संदर्भ ग्रंथ सूची :-

- १) दुनाखे अरविंद (ऑक्टोबर, २००४) शालेय व्यवस्थापन प्रशासन संघटन व नियोजन, नूतन प्रकाशन, पुणे.
- २) अकोलकर ग. वि. व पाअणकर ना. वि. (१९९२) शाळा व्यवस्था आणि प्रशासन, नीलकंठ प्रकाशन, पुणे.
- ३) पुणेकर माधव व निकोसे राजेंद्रकुमार (जून २०१२) शिक्षण, अंतरंग आणि आव्हाने, इनसाईट पब्लिकेशन, नागपूर.
- ४) मुळे रा. श. व उमाठे वि. तु. (१९९८) शैक्षणिक संशोधन मूलतत्त्वे, महाराष्ट्र विद्यापीठ ग्रंथ निर्मिती मंडळ, नागपूर.
- ५) पॉडित ब. वि. (ऑक्टोबर २००५) शिक्षणातील सर्वांगीण (संख्यात्मक आणि गुणात्मक) नित्य नूतन प्रकाशन, पुणे.
- ६) चव्हाण सज्जराव (जुलै २०१२ ते सप्टेंबर २०१२) शिक्षणातील मर्मदृष्टी चव्हाण किशोर व चव्हाण दिपक (संपादक) शिक्षणातील ज्ञान, विज्ञान, तंत्रज्ञान आणि संशोधन यांना वाढवण्यासाठी नियतकालिक.
- ७) पाठक सुहास व गपाट सचिन (एप्रिल २०१० ते जून २०१०) शिक्षणातील मर्मदृष्टी चव्हाण किशोर व चव्हाण दिपक (संपादक) शिक्षणातील ज्ञान, विज्ञान, तंत्रज्ञान आणि संशोधन यांना वाढवण्यासाठी नियतकालिक.
- ८) चौधरी कुसुम (जानेवारी २०१२) शिक्षण तरंग, चव्हाण किशोर (संपा.) सर्वव्यापी, सर्वकाळीन शालेय शिक्षणाच्या गुणवत्तेसाठी यांमधीलकी असलेले मासिक.

Publisher & Owner
Archana Rajendra Ghodke
Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.
At Post.Limbaganesh, Tq Dist Beed
Pin-431126 (Maharashtra)

Edit By
Dr. Gholap Babu Ganpat
Parli Vajinath, Dist Beed 431 515
(Maharashtra, India)
Cell : +91 75 88 05 76 95

[Signature]
Principal
College of Education
Chopda Dist. Jalgaon

Chopda Education Society's

College of Education Chopda, Dist. Jalgaon

Arunoday Colony, Old Shirpur Road, CHOPDA Dist. Jalgaon

(NAAC Accredited Grade-C)

Phone No.- 02586-220024 KBCNMU College Code- 140024 NCTE Code-113021

Fax No.- 02586-223480 E-mail- cbed12@rediffmail.com Website- www.bed.ceschopda.org

Recognised by N.C.T.E. New Delhi and Affiliated to Kavayitri Bahinabai Chaudhari North Maharashtra University, Jalgaon

Outward No.-

Date:

Matrix 3.2.2

- ***E-copies of outer jacket/contents page of the journals in which articles are published***

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

Special Issue, February 2018

Vidyawarta®

International Multilingual Research Journal

North Maharashtra University, Jalgaon

Sponsored

One Day Multidisciplinary National Conference

on

UTILITY OF HIGHER EDUCATION IN SOCIAL DEVELOPMENT

Organised By

Bhagni Mandal Chopda's

COLLEGE OF SOCIAL WORK, CHOPDA, DIST. JALGAON

(NAAC Accredited with "B" Grade)

Dr. Ishwar M. Saundankar

Mr. Anant V. Deshmukh

Mr. Narsing D. Valvi

Dr. Maroti N. Gaikwad

Ms. Kalpana S. Sonawane

- 41) उच्च शिक्षणात होमल मॉडेलांचे स्थान
प्रा.अमोल सुदाम दवरे, धनकापूर || 152
- 42) वैयक्तिक हितान्तर व महिलेच्या अधिकारात उच्च शिक्षणाची भूमिका
प्रा.दिपक उईके, वर्धा || 154
- 43) राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण - १९८६
प्रा. किशोर नामदेवराव वाहाणे, जि. वाशिम || 156
- 44) आदिवासी समुदायाच्या विकासात उच्च शिक्षणाची भूमिका
डॉ.लोकेश बी. नदेश्वर, वर्धा || 158
- 45) राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरण - १९८६ चे मूल्यमापन.
प्रा. वसंत एम.राठोड, जि. वाशिम || 161
- 46) उच्च शिक्षणाद्वारे कमकुवत घटकांचा विकास एक दृष्टीक्षेप
प्रशांत एन. शंभरकर, वर्धा || 162
- 47) उच्च शिक्षणासो संबंधित घटनात्मक तरतूदो आणि मूल्यशिक्षण : काळाची गरज
डॉ. एस. एस. पाटील, अर्जुननगर || 167
- 48) उच्च शिक्षणातील बदलते धोरण - आव्हाने आणि संधी
प्रा. शैलेष बाबुराव पाटील, चोपडा || 169
- 49) उच्च शिक्षणात बदलत्या शैक्षणिक धोरणाची गरज.
प्रा.विजय पिंगळे, धनकापूर || 171
- 50) Community Engagement Initiatives by Higher Education Institutions...
Dr. B. P. Munde, Jalna || 173
- 51) Higher Education: A path of women Empowerment.
Dr.Nilesh U Deshmukh, Wasim || 177
- 52) Higher Education for Women Empowerment.
Prof. Pratibha B Pagar, Pune || 180
- 53) उच्च शिक्षणातील गुणवत्ता : एक अभ्यास.
प्रा. श्रीमती सविता बाबुनाथ जाधव & प्राचार्य डॉ. श्री. वाय. एच. सनेर, धळे || 184

Rasheeja, T.K., C.Krishnan (2013),
Empowering woman through Higher Education
: The Kerala Episode, Issues and Ideas in
Education, Vol 1, No,2, pp 102-109

Rita Khatri (2016),The Role of Education
towards Women Empowerment in India,
www.journalijaor.com

S. Shantilin(2011),Empowerment Of
Women Through Education: A Case Study Of
Puducherry Union Territory, Manonmaniam
Sundaranar University, Tamilnadu

Suguna, M.(2011), Education and
Woman Empowerment in India, International
Journal of Multidisciplinary Research, Vol,1,
Issue,8

Shanjendu(Dr.), Nath (2014), Higher
Education and Woman Participation in India,
Journal Of Business Management and Social
Sciences Research, Vol,3, No,2

Solanki, Gaytri, Gupta Amit(Dr.) Kumar
(2015), Redefining Woman's Role in Society
Through Higher Education, International Journal
Of Science Technology and Management,
Vol.No., 4 Issue 10, www.ijstm.com

Why Higher Education Doesn't Ensure
better jobs for women in India (2017),
www.indianexpress.com

उच्च शिक्षणातील गुणवत्ता : एक अभ्यास.

प्रा. श्रीमती सविता बाबुलाल जाधव
संशोधिका.

शिक्षणशास्त्र महाविद्यालय, चोपडा, जि. जळगाव

प्राचार्य डॉ. श्री. वाय. एच. सनेर
मार्गदर्शक.

अभययुवा कल्याण केंद्र संचालित, शिक्षणशास्त्र महाविद्यालय, धुळे

सारांश :-

भारतातील उच्च शिक्षणाला मोठे पाठभूमी आहे. प्राचीन काळ, मध्ययुगाने काळ व ब्रिटिश या प्रमुख कालखंडांपैकी मध्य प्राचीन व मध्ययुगाने कालखंडात विद्यापीठीय पातळीवर तक्षशाला, नालंदा, विक्रमशाला, उदंडपूर, मिथीला ही उच्च शिक्षणाची विद्यापीठे होती. तक्षशाला व नालंदा ही जगप्रसिद्ध विद्यापीठे होती. हा भारतीय उच्च शिक्षणाचा सुवर्णकाळ होता. त्यानंतर ब्रिटिश काळापूर्वी व ब्रिटिश काळात उच्च शिक्षणविषयक घोरण बदलले. स्वातंत्र्य प्राप्तीनंतर भारतीय उच्च शिक्षणाच्या गरजा वाढल्याने विद्यापीठ अनुदान कायदा अस्तित्वात आला. उच्च शिक्षणाचे सार्वत्रिकीकरण करून सर्वांसोबत उच्च शिक्षण गुणवत्तापूर्ण देण्याचे प्रयत्न सुरु झाले. त्यानुसार दिवसेंदिवस विद्यापीठ व महाविद्यालयांची संख्या वाढली. पंचवार्षिक योजनांतर्गत शिक्षणाचा विचार केला गेला. महाविद्यालयात गुणवत्ता याची म्हणून गुणवत्ता पूर्ण विद्यार्थ्यांना प्रवेश मिळावा यासाठी प्रवेश परीक्षा निश्चित करण्यात आल्या. विद्यापीठ महाविद्यालयांना गुणवत्ता सिद्ध करणे अनिवार्य झाले. नैक मूल्यांकनाच्या माध्यमातून ही गुणवत्ता उरविता येते आहे. एकूणच सर्वेथरांवर उच्च शिक्षणातील गुणवत्ता वाढासाठी प्रयत्न होत आहेत. कारण जागतिक स्पर्धेत भारताला टिकून राहण्यासाठी उच्चशिक्षणातील गुणवत्तेबाबत जागरूक राहणे ही काळाची गरज आहे.

प्रस्तावना :-

21 व्या शतकामध्ये जागतिकीकरण, खाजगीकरण,

Principal
College of Education
Chopal, Dist. Jalgaon

वाढी संधारणा झाली. पाठ्यावलीची पुनर्रचना केली गेली. संशोधनात्मक
धोरणाचे शिक्षण. यानंतर राष्ट्रीय शैक्षणिक आयोगाने (1986) राष्ट्रीय
प्रतियोगीते व अर्थव्यवस्थेसाठी आवश्यक असलेले शिक्षण दुरुवाट करायचे
आहे उच्च शिक्षणाचा दिशा. आज जगाची व्यापारी व स्थानीय जग गतीवर
वाढते आहे ते पाहता जगात टिकून राहाण्याचे अर्थाने तर देशातील
तरुणा पिढीला प्रगत शिक्षण अतिशय आवश्यक आहे.

भारतातील उच्च शिक्षणाचे क्षेत्र पाहण्याचे चार दशकात
स्वातंत्र्यपणे वाढीस आली. दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेसमून (1956-
61) विद्यापीठ आणि महाविद्यालयांचा विस्तार झाला. इंडियन
इन्स्टिट्यूट ऑफ टेक्नॉलॉजी आणि इंडियन इन्स्टिट्यूट ऑफ मॅनेजमेंट
यासारख्या विशेष संस्थांची स्थापना करण्यात आली. 9 व्या योजनेअंतर्गत
(1997-2002) उच्च सामाजिक, आर्थिक आणि तांत्रिक बदलांमधून
उद्भवलेल्या आव्हानांना तोंड देण्यासाठी उच्च शिक्षणाची व्यवस्था
बदलण्यावर भर दिला. 1997 नंतर राज्यांमध्ये प्रादेशिक विद्यापीठे
वाढण्या संख्येने तयार झाली. त्यामध्ये खाजगी मालकीचे प्रमाण अधिक
आहे. 10 व्या योजनेचे (2002-2007) लक्ष उच्च शिक्षण संशोधन
आणि विकास, वित्त व्यवस्थेचे व्यवस्थापन आणि नाविन्य मांडणे व
संप्रेषण तंत्रज्ञानाचा वापर व त्यांची गुणवत्ता वाढणे होते. 11 व्या
योजनेने (2007-2012) 21 व्या शतकासाठी उच्च शिक्षणाचा पाया
भक्कम करण्यात आला. त्यात उच्च शिक्षण सर्वसमावेशक करणे,
उच्च शिक्षणाचे गुणवत्तेच्या दृष्टीने सुवर्तीकरण करणे व उच्च शिक्षणाचा
प्रसार करणे या उद्दिष्टांवर भर देण्यात आला.

उच्च शिक्षण संस्थांमध्ये प्रवेशासाठी प्रवेश परीक्षेची सुकवात
झाली. त्यातून काही प्रश्नही निर्माण झाले. ऑल इंडियाच्या सर्वेनुसार
(AISHE 2015-16) कॉलेजांची संख्या ही वाढत गेली. त्याची
आकडेवारी 1947 मध्ये 695, 1991 मध्ये 7346, 2015 मध्ये
39071 आणि विद्यापीठांची संख्या 1947 मध्ये 26 पासून 799
विद्यापीठे व 11923 एकाकी संस्था होत्या. 2016 च्या UGC च्या
सर्वेनुसार उच्च शिक्षणातील विद्यापीठे 858 व 40000 महाविद्यालये
आहेत. सर्वेनुसार उच्च शिक्षणातील एकाग्रित आकडेवारी 34.6
दशलक्ष आहे त्यात 18.6 दशलक्ष मुले तर 16 दशलक्ष मुलां
होत्या. विशेष म्हणजे एकेका मोठ्या प्रमाणात उच्च शिक्षण संस्थांची
वाढ झाल्यावर देखील देशातील होबळ विद्यापीठ प्रवेश दर (शॉस
परमिशन रजि) हा मात्र 20 ते 21% वर नाही. यासाठी प्रगत राष्ट्रीय
पाठ्यपुस्तक पाठ्यावलीसाठी उच्च शिक्षण संस्थांच्या संख्येची मोठी
वाढ करावी लागणार आहे. विशेष म्हणजे उच्च शिक्षण संस्थांचा
वाढ करताना स्वयंचलित शिक्षण संस्था, अधिमत्त विद्यापीठ आणि खाजगी
विद्यापीठे यांचे मार्गाने पुढे जाणे लागणार आहे. यासाठी पूर्वीन काळात

मुक्त विद्यापीठेना अधिक वाढ होण्या लागणार. अशाच प्रकारे उच्च
शिक्षणात संधारणा झाल्यापासूनच्या काही संधारणाच्या उच्च
शिक्षण संस्था (1992-93) अशांनी विलीन विद्येचे अर्थव्यव
गत (2000), वेळोवेळी नवीन प्रवेशन (2006-07), इंडा उच्च
शिक्षण संस्था (2008) यंत्रणास संस्था (2008-09),
एन आर नारायणपट्टी संस्था (2012), 2002 च्या राष्ट्रीय शिक्षण
धोरणाची 2017 मध्ये कॅम्ब्रिज मॅट्रिगी टि.सी. मंडळीसकत याने
केरमांडणी केली. या सर्व संधारणांनी उच्च शिक्षणातील गुणवत्तेसकत
अनेक संधारणा संधारणा आहेत त्यांची योग्य अंमलबजावणी केली
तर खुब काही साध्य होणार आहे. अशा पद्धतीने शिक्षण धोरण पुनर्रचना
होत गेले.

महाराष्ट्र राज्याच्या उच्च शिक्षणाचे जागतिकीकरण
करण्यासाठी व पायावलीच्या कार्यवाहीची दिशा अर्थव्यवस्थेसाठी 28
ऑगस्ट 2015 रोजी गौतमजी पंत उच्च शिक्षण आयोगाने
होती. उच्च शिक्षणासाठी अग्रगण्य स्वयंचलित असलेल्या महाराष्ट्रातील
उच्च शिक्षणाचा गुणवत्तापूर्ण विकास करताना जागतिक पातळीवरील
उपलब्धता असणारे गुणवत्तापूर्ण शिक्षण महाराष्ट्रातील विद्यापीठांत
प्राप्त होण्याची आवश्यकता निर्माण झाली आहे. महाराष्ट्रातील उच्च
विद्यापीठे व स्वायत्त अमरावती महाविद्यालयांसकत जागतिक
पातळीवरील गुणवत्तापूर्ण शिक्षणाची उपलब्धी करून देण्यासाठी व
महाराष्ट्रातील उच्च शिक्षणाचे जागतिकीकरण करण्यासाठी एक कार्यवाही
गट आणि त्या गटामे मंडळीने करण्यासाठी एक समिती स्थापन
करण्यात आली. त्या समितीने काही उद्दिष्टे होबळसमून ठरवली
होती. 1) उच्च शिक्षणाच्या जागतिकीकरणचे धोरण वेदोप धारण
राज्यातील विद्यापीठांच्या माध्यमातून राज्यात राबविणे. 2)
विद्यापीठातील संशोधन विकास प्रकल्प सुमेलित बनविणे. 3) स्वायत्त
संस्थांमध्ये जागतिक दर्जाच्या संशोधनासाठी प्रेरणादायक करणे. 4)
उच्च शिक्षणाचे दर्जा वाढविण्यासाठी राज्यातील विद्यापीठांना गुणवत्तापूर्ण
सुविधा केंद्र बनविणे इ. अशा प्रकारे उच्च शिक्षणाच्या वा पातळीवरील
उपलब्धता असणारे शिक्षण निर्माण होईल. उच्च शिक्षणातील गुणवत्तेचा
संरक्षणनेचा अनेक दृष्टीकोनातून विचार केला जातो. उच्च शिक्षणातील
आदान किंवा इतपूट मागजेचे विद्यार्थी, शैक्षणिक माध्यम, पुरुष, अध्यापन
व अध्यापन आणि प्रदान किंवा आउटपुट मागजेचे रोजगारधर पुरुष,
ज्ञान व संशोधन पात पाहण्याची भर. आर्थिक व सामाजिक व सांस्कृतिक
विकासांना हातभार लावण्याची मान्य संस्थांचाची निर्मिती सामाजिक
अधिमरण व मूल्य निर्मिती, तंत्रज्ञाने प्रत्यक्षत साधन करणाची
क्षमता, स्वक्षमता कोणत्या वा संस्थांत गुणवत्तापूर्ण

Despite India's economic growth, the country continues to witness poverty, marginalization and deprivation, structurally located in rural, tribal, slum, homeless, Dalit and Muslim households. New forms of social exclusion, urban poverty, environmental degradation, conflict and violence have also emerged in the past decade. Ensuring inclusive development, democratic governance and sustainable growth require new knowledge, enhanced human competencies and new institutional capabilities in the country. It was expected that education would contribute solutions to these problems to some extent. However, in spite of enhanced investment of expenditure, leading to increased enrolment, these issues remain largely unattended. The role of institutions of higher education in social development seems to be the potential missing link.

Indexed

Published By

Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

At.Post.Limbaganesh, Tq.Dist.Beed-431 126

(Maharashtra) Mob.09850203295

E-mail: vidyawarta@gmail.com

www.vidyawarta.com

ISSN-2319 9318

Journal of Research and Development

A Multidisciplinary International Level Refereed Journal

UGC Journal List No.64768 • Impact Factor 4.270

Pankaj Shaikshanik and Samajik Sanstha's
Pankaj Kala Mahavidyalaya, Chopda

'B' Grade NAAC Accredited

Organizing

One Day Interdisciplinary National Conference On

RECENT TRENDS IN HUMANITIES

Vol.No. 08 • Special Issue 10
March 2018 • ISSN No. 2230-9578

Editor
Dr. Sambhaji Desai
Principal

Sponsored by
North Maharashtra University, Jalgaon

S. Desai
Principal
College of Education
Chopda Dist. Jalgaon

»	भारतीय राजकारणाचे बदलते प्रवाह	९६
	- प्रा. डॉ. प्रकाश नामदेव पाटील	
»	कवी अशोक कोतवाल यांच्या नुसताच गलबला या काव्य संग्रहातून जागृतीकरणेचे वर्णन	९०
	- डॉ. किशोर आर. पाठक	
»	आधुनिक राजकीय व्यवस्थेतील प्रशासकीय उत्तरदायित्व - एक चिकित्सक अभ्ययन	९२
	- प्रा. ए. बी. महाजन	
»	माहितीचा अधिकार अधिनियमाची दहा वर्षे - आव्हाने आणि उपाय (विशेष संदर्भ: महाराष्ट्र)	९५
	- प्रा. डॉ. दत्तात्रय एम. टेकाडे	
	- प्रा. राजीव म. पवार	
»	जातवास्तव आणि जातीअंताचा प्रश्न	९५
	- प्रा. सुनिल आर. वाघमारे	
»	स्थानिक स्वराज्य संस्था आणि लोकशाही विकेंद्रीकरण : एक अभ्यास	९९
	- प्रा. डॉ. एफ. एन. महाजन	
	- आरती मधुकर भिडे	
»	मुकुंदराव पाटील यांची पत्रकारिता आणि आजची पत्रकारिता	८१
	- अनिलकुमार जगन्नाथ लोहार	
	- डॉ. रवींद्र भास्करराव विचोलकर	
»	जीएसटी : अंमलबजावणीतील सुलभता	८४
	- श्री. तका सुदामराव पवार	
»	स्त्रीवाद आणि स्त्री हक्क	८६
	- प्रा. परदेही भगवान ईश्वरलाल	
»	सबल्टर्न इतिहास लेखन पध्दती : एक नविन प्रवाह	८९
	- प्रा. दिलीप भिमराव गिरे	
»	पर्यावरणीय समस्यांचा भौगोलिक अभ्यास	९१
	- प्रा. एल. डेव. पाटील	
»	ओपन सोर्स सॉफ्टवेअर्स	९३
	- प्रा. गोपाल रामराम पाटील	
»	पंचायतराज व महिला सबलीकरण	९७
	- प्रा. कमलाकर शरद टोळे	
»	शिरपूर तालुक्यातील अनेर नदी प्रकल्पाच्या जलसिंचनाचा भौगोलिक अभ्यास	९९
	- प्रा. अजय देविदासराव पाटील	
»	धुळे व नंदुरबार जिल्ह्यातील पिक उत्पादन व विपणन व्यवस्थेचा रचनात्मक अभ्यास	१०२
	- डॉ. अविनाश आर. निकम	
	- प्रा. राठोड मदनसिंग मुपद्	
»	भारतीय शेंतीसमोरील आव्हाने	१०६
	- खाटीक मो. रफीक शे. कासम	
»	चोपडा तालुक्यातील दारिद्र्यरेषेखालील लोकांसाठी असलेल्या सरकारी योजनांचा लाभार्थीवर झालेल्या परिणामाचा अभ्यास	१०७
	- सहा. प्रा. दिपक भगवान पाटील	
»	पंचायतराज व महिला सबलीकरण	११०
	- प्रा. कांचीलाल श्री. सोडवणी	
»	पर्यावरणीय समस्या : एक अभ्यास	११२
	- प्रा. सविता बाबुलाल जाधव	
»	डा. वाढ्यासाहेब आविडकर यांच्या सामाजिक योगदानाचा आढावा : १९२० ते १९५६	११६
	- बोरडे सागर उत्तम	

पर्यावरणीय समस्या : एक अभ्यास

- प्रा. सविता बाबुलाल जाधव

सहा. प्राध्यापक, शिक्षणशास्त्र महाविद्यालय
ता. चोपडा, जि. जळगाव

सारांश

पृथ्वीवरील विशिष्ट भागाशी निगडित असलेली सभोवतालची परिस्थिती म्हणजे पर्यावरण होय. त्यात सजीव, निर्जीव, नैसर्गिक किंवा मानवनिर्मित अशा अनेक घटकांचा समावेश होतो. पर्यावरणाचे महत्त्व, व्याप्ती या लेखात मांडली आहे तसेच मानवी हस्तक्षेपामुळे पर्यावरणीय अनेकविध समस्या निर्माण झाल्या आहेत त्या समस्यांचे स्वरूप, समस्यांचे होणारे दुष्परिणाम याची माहिती नोंदविली आहे. भविष्यकाळात या पर्यावरणीय समस्या कमी करण्यासाठी व आजच्या परिस्थितीत या समस्यांवर मानव करण्यासाठी शिक्षकांची भूमिका खूप महत्त्वपूर्ण आहे त्यासंबंधी सविस्तर आढावा सक्षीत लेखात घेण्यात आला आहे.

आजच्या युगातील अनेकविध समस्यांपैकी प्राधान्याने व तातडीने लक्ष पुरविले पाहिजे अशी एक समस्या म्हणजे 'पर्यावरणीय समस्या' होय. पर्यावरण म्हणजे काय? तर पर्यावरण म्हणजे पृथ्वीवरील विशिष्ट भागाशी निगडित असलेली सभोवतालची परिस्थिती. परिस्थितीमध्ये अनेक सजीव, निर्जीव, नैसर्गिक किंवा मानवनिर्मित अशा अनेक घटकांचा समावेश होतो. मनुष्य हा पर्यावरणाचेच अपत्य होय. भारतीय संस्कृतीमध्ये पर्यावरणास अत्यंत महत्त्वाचे स्थान देण्यात आले आहे. मनुष्याचे शरीर पंचमहाभूतांचे बनलेले आहे. आधुनिक विज्ञानाने देखील हे मान्य केले आहे. सर्व सजीव सृष्टी पर्यावरणाचे एक अविभाज्य अंग आहे. सजीव आणि निर्जीवांचे अस्तित्व सुद्धा पर्यावरणाच्या स्थितीवर अवलंबून असते.

पर्यावरण ही एक अत्यंत व्यापक संज्ञा असून त्यातील जैविक व अजैविक घटकांचे परस्परसंबंध फार महत्त्वपूर्ण असतात कारण या घटकांमध्ये सातत्याने आंतरक्रिया घडतात. मानव निर्मित पर्यावरणाचा पण प्रत्यक्ष किंवा अप्रत्यक्ष प्रभाव नैसर्गिक पर्यावरणावर पडत असतो.

पाषाण युगापासून सुरू झालेली मानवाची प्रगती ही इलेक्ट्रॉनिक्स युगापर्यंत पोहचली आहे. मनुष्य हा जगातील सर्वात बुद्धिमान प्राणी आहे परंतु याच बुद्धिमान प्राण्याने आपल्या हव्यासापोटी निसर्गामध्ये केलेल्या अमर्याद हस्तक्षेपामुळे आज अनेक पर्यावरणीय समस्या निर्माण झाल्या आहेत. यावेळी आइन्स्टाईनचे एक वाक्य लक्षात घेते की, "जगामध्ये दोनच गोष्टी अमर्याद आहेत त्यातील पहिली गोष्ट आहे ब्रह्मांड आणि दुसरी आहे माणसाचा मूर्खपणा." आपल्या हस्तक्षेपामुळे पर्यावरणाची जी अवस्था मानवाने आज निर्माण केली आहे तिचा विचार करणे व तातडीने त्यावर उपाय करणे ही आज काळाची गरज बनली आहे. महात्मा गांधी म्हणतात, "मनुष्याच्या आधाशीपणाला सोपा नाही. आधुनिकीकरणामुळे प्रदूषण करणारे अजस्र उद्योग उभारून तर कधी शोकाळात वन्यप्राण्यांची शिकार करून तर कधी मो

निसर्गाचे शोषण करून मानवाने नी कोणत्या थराला जाऊ शकतो याचे पुरावे पावलो पावली उपलब्ध करून दिले आहे." मानवाच्या हस्तक्षेपामुळे पर्यावरणाचे संतुलन दिवसेंदिवस बिघडत चालले आहे. 'वसुधैवकुटुम्बकम्' व 'हे विश्वची माझे घर' ही संकल्पना भारतात प्राचीन काळापासून आहे मात्र मनुष्य आज हे सर्व विसरून पर्वत, वने, सरोवरे, नद्या-नाले, भूमी, वन्य प्राणी यांचा सर्वनाश करत आहे. एवढेच नाही तर तो अंधो दिशेने पृथ्वीच्या गर्भाकडे व उर्व्वीदशेने अंतराळातसुद्धा झेपावला आहे व तेथेही म्हणजेच अवकाशात व भूअंतर्गत भागातही अनेक समस्या निर्माण करत आहे. वेळीच यावर उपाययोजना केली नाही तर संपूर्ण सजीव सृष्टीचे अस्तित्त्वच धोक्यात येईल यात शंका नाही.

विविध पर्यावरणीय समस्या

पर्यावरणीय समस्यांचे क्षेत्र अत्यंत व्यापक असून मानवी जीवनाच्या सर्वच पैलूंना या समस्या स्पर्श करतात.

वरील पर्यावरणीय समस्यांपैकी काही समस्या विस्तार रूपाने पुढीलप्रमाणे -

- १) वायू प्रदूषण - सजीव सृष्टीसाठी हवा फार महत्त्वाची आहे. हिच हवा दूषित झाली की, वायू प्रदूषण होते. वातावरणात धूळ, वायू, गंध, धूर, धुके, बाष्प, अपायकारक द्रव्यांचे अणू, कोणतेही घटकांची सजीव सृष्टीस हानीकारक ठरेल. इतक्या प्रमाणात व

Principal

College of Education
Chopda Dist. Jalgaon

कालावधीपर्यंत उपस्थिती म्हणजेच वायू प्रदूषण होय. शहरांमध्ये मुख्यतः वायू प्रदूषणाच्या समस्यांने उग्र रूप धारण केले आहे परंतु त्याचबरोबर शारीक भागातही ही समस्या कमीअधिक प्रमाणात जाणवते. वायू प्रदूषणाची उगमस्थाने निसर्गनिर्मित व मानवनिर्मित आहे. मानवनिर्मित कारणे वाहती जनसंख्या, वनांचा नास, ज्वलन, जलद औद्योगिकरण, वाहनांमधील पूर, कृषीक्षेत्रात वापरली जाणारी खते व फिटकनाशके, बुद्ध, अवकाश किरणे, मनुष्याचे अज्ञान, औष्णिक प्रकल्पातील राख इ. कारणांमुळे वायू प्रदूषण मोठ्या प्रमाणात होते.

- २) **जल प्रदूषण** - जल हे जीवन आहे. "जल जीवनास आणि सजीव सृष्टीस हानीकारक ठरतील असे पदार्थ पाण्यात मिसळण्याची प्रक्रिया म्हणजेच जल प्रदूषण होय." काही नैसर्गिक प्रक्रिया, मानवी वस्त्यांमधून बाहेर पडणारे सांडपाणी, उद्योगातील व कारखान्यांमधील टाकाऊ पदार्थ आणि उत्सर्जित द्रव इ. कारणांमुळे भूपृष्ठावरील आणि भूगर्भातील जलाचे प्रदूषण मोठ्या प्रमाणावर होत आहे. प्रदूषकांच्या तीव्रतेनुसार पाण्याचा रंग बदलतो. उदा. शुद्ध पाणी-रंगहीन, अंशतः प्रदूषित-निळा, साधारण प्रमाणात प्रदूषित-हिरवा, जास्त प्रमाणात प्रदूषित-पिवळा व अत्यंत जास्त प्रदूषित पाणी-लाल/काळा रंग. जल प्रदूषणाची अनेक उगमस्थाने आहेत. सांडपाणी आणि इतर टाकाऊ पदार्थ जलाशयात सोडणे, उद्योगांमधून उत्सर्जित होणारे द्रव पदार्थ, कृषीक्षेत्रातील रासायनिक द्रव्य पदार्थ, जलवाहतूक व अपघात, उष्णता, रासायनिक पदार्थ, जंगलतोड, मनुष्याच्या इतर सवयी - धार्मिक व्रत्तेपोटी नद्यांचे होणारे प्रदूषण उदा. गंगा, यमुना, गोदावरी, नर्मदा यांचे प्रदूषण.

- ३) **मृदा प्रदूषण** - मृदा ही अन्नधान्य उत्पादनाच्या आवश्यक घटकांपैकी एक महत्त्वपूर्ण घटक आहे. दूषित आणि टाकाऊ पदार्थांच्या आक्रमणामुळे जमिनीची उत्पादकता मंदावणे आणि भूमीची एकंदरीत गुणवत्ता घसरणे म्हणजेच भू-प्रदूषण होय. रसायने, अपद्रव्ये, कचरा व इतर त्याज्य आणि अपायकारक पदार्थ भूमीवर पसरल्यामुळे भू-प्रदूषण होते. मानवी वस्त्या, कार्यालये, निवासस्थाने, कारखाने व उद्योगांमधून फार मोठ्या प्रमाणावर कचरा आणि इतर टाकाऊ पदार्थ बाहेर पडतात. त्याज्य पदार्थांची योग्य विल्हेवाट न लावता ते जमिनीवर ढिगाच्या रूपात उकिरड्यांच्या रूपात साठविले जातात. त्यामुळे कचऱ्याचा प्रश्न निर्माण होतो. कचऱ्याचे ढिगारे ही एक ज्वलंत समस्या बनली आहे. उदा. औरंगाबाद येथील सध्या सुरू असणारा कचरा प्रश्न, डोंपण

गाऊडना वारंवार लागणाऱ्या आगी व त्यामुळे होणारे वायू व मृदा प्रदूषण.

- ४) **ध्वनी प्रदूषण** - ध्वनी हा ऊर्जेचा एक प्रकार आहे. ध्वनी ऊर्जेमुळे ऐकण्याची संवेदना निर्माण होत. ८० डेसीबलपर्यंत तीव्रता असलेला ध्वनी मनुष्य कोणत्याही आवाशिवाय ऐकू शकतो परंतु त्यापेक्षा अधिक तीव्रता असलेल्या ध्वनीस गोंगाट असे म्हटले जाते. ध्वनी प्रदूषण म्हणजे आवाजाची तीव्रता वाढण्याची स्थिती होय. गोंगाट म्हणजे अर्थात अदृश्य ध्वनी होय. जो विशिष्ट परिस्थितीत बहिरेपणा आणू शकतो तसेच त्यामुळे थकवा पण येतो. ध्वनी प्रदूषणाची तीव्रता दिवसोदिवस वाढत आहे. मेघाची गर्जना फार मोठ्या संपुटी लाटांचा आवाज, भूकंप, ज्वालामुखी, वादळाचे घोंगावणे इ. काही निवडक नैसर्गिक घटना सोडल्या तर ध्वनी प्रदूषणाची कारणे पूर्णतः मानवनिर्मित आहे. विविध प्रकारची यंत्रे, मशीन्स, मनोरंजन साधने, वाहने, मोठ्या आवाजातील संगीत उदा. डी. जे., विमानांची उड्डाण, जेट विमानांची घर-घर, उपग्रह आणि अवकाश यांची उड्डाणे, कारखाने, मोठे उद्योग, छपाई यंत्रे, म्युझिकघरातील विविध यंत्रे, शेतीमध्ये उपयोगात आणली जाणारी यंत्रे, मूल गिरण्या, वाहनांचे हॉर्न, फटाके, बुद्धसामुग्री, रॉकेटस अशी ध्वनी प्रदूषणाची असंख्य उगमस्थाने आहेत. आधुनिकीकरणाच्या हव्यासामुळे व यांत्रिकीकरणामुळे आज संपूर्ण जग ध्वनी प्रदूषणाच्या विळख्यात सापडले आहे.
- ५) **अंतराळ प्रदूषण** - अंतराळातील प्रदूषण ही काही प्रमाणात नैसर्गिक प्रक्रिया असली तरी विसाव्या शतकात मनुष्याने सुद्धा अंतराळ प्रदूषणात चांगलीच भर टाकली आहे. मनुष्याने अंतराळात अनेक वेळा उड्डाणे भरलीत. मनुष्यनिर्मित रॉकेटस, अंतराळ यान, उपग्रह इ. मुळे १९६० ते १९९६ या ३६ वर्षांत सुमारे सहा टन टाकाऊ पदार्थ अंतराळात गोळा झालेत. अंतराळात वैज्ञानिकांनी प्रयोगशाळा स्थापन केल्या. उदा. स्कायलॅब.
- ६) **मानसिक प्रदूषण** - अनेक प्रदूषण प्रकारांची माहिती घेताना ज्या महत्त्वपूर्ण प्रदूषणाकडे जगातील संशोधकांचे - विचारवंतांचे अद्याप फारसे लक्ष गेले नाही परंतु आज हे प्रदूषण उग्र स्वरूप धारण करत आहे ते विशेष प्रकारचे प्रदूषण म्हणजे आजच्या युगातील मानसिक प्रदूषण - नैसर्गिक प्रदूषणापेक्षा मानवनिर्मित प्रदूषणाचे प्रमाण फार मोठे आहे. मनुष्याच्या वेगवेगळ्या क्रियांना दिशा देण्याचे कार्य मनुष्याचे मन करीत आहे. आज जीवनाविषयीच्या सकारात्मक मुल्यांचा जगभर नास होत आहे. मनुष्याची जेव्ही त्यागाकडून

Principal
College of Education
Chopda Dist. Jalgaon

भोगाच्या प्रवृत्तीकडे वळले आहे. स्वार्थ भोग, भौतिक सुखांची लालसा, लोभ, आळस, भ्रष्टाचार, झटपट श्रीमंत होण्याची वृत्ती, वैफल्य आणि हिंसा या सर्वांनी मानवी मनावर पुरता ताबा मिळविल्यामुळे मानवाला आज चांगल्या वाईटाचे मान नाही. वरील बहूतेक सर्व प्रकारच्या प्रदूषणाच्या मुळाशी मानसिक प्रदूषण हे अदृश्य परंतु महाभयंकर आहे.

पर्यावरणीय समस्यांचे दुष्परिणाम

वरील सर्वच प्रकारचे प्रदूषण हे मानवी आरोग्यास व एकूणच सर्व सजीव निर्जीव सृष्टीस घातक आहे. वायू प्रदूषणामुळे श्वसनसंस्थेचे अनेक रोग होऊ शकतात. रक्तभिसरणावर परिणाम होऊन हृदयरोग होण्याचा धोका संभवतो. थडे च्या अहवालांनुसार वायू प्रदूषणामुळे जगभरात दरवर्षी सुमारे २५ लाख लोक मरण पावतात व त्यातील सुमारे ७०% लोक फुफ्फुसांच्या कर्करोगाने मरण पावतात तसेच वायू प्रदूषणामुळे वनस्पती व प्राणी जीवनसुद्धी धोक्यात येते. कार्बन डायऑक्साइडचे प्रमाण वाढल्यामुळे ग्लोबल वार्मिंग ही समस्या वाढली आहे. शीतकरण यंत्रे, रेफ्रिजरेटर्स यांच्यामधून बाहेर पडणारे वायू आणि फ्लोरो फ्ल्युरो कार्बन यांच्यामुळे पृथ्वीभोवती संरक्षण कवचाचे कार्य करणाऱ्या ओझोन थरास छिद्रे पडून सजीव सृष्टीचा अस्तित्वास धोका निर्माण होतो आहे. जल प्रदूषणामुळे मेंदू, यकृत व मूत्रपिंड यांना अपाय होतो. आर्सेनिक या द्रव्यामुळे रक्तभिसरणाचे रोग होतात. फुफ्फुसाचा कर्करोग, अल्सर व मानसिक आजार होतात. विविध साधीचे आजार होतात, भूप्रदूषणामुळे सुपीक जमीन नापीक होत आहे. खणन कार्यामुळे जमीन सर्वथा निरुपयोगी व प्रदूषित होते. जैविक अविघटनशील पदार्थांमुळे होणारे प्रदूषण स्थायी असते त्यामुळे जमिनीच्या सुपीकतेसाठी आवश्यक असणाऱ्या ह्युमस तयार होण्याच्या प्रक्रियेत अडथळा येतो. ध्वनी प्रदूषणामुळे बहिरेपणा, रक्तभिसरणावर परिणाम, टिनीटस (चित्रचित्र आवाज ऐकू येणे) हा आजार होतो. कार्यक्षमता मंदावणे, बुद्धिभ्रम, निद्रानाश, दमा, अॅलर्जी, चिडछोरपणा, अस्वस्थता तसेच लैंगिक क्षमतेवर सुद्धा परिणाम होतो. हृदयविकाराचा त्रास होणाऱ्यांना ध्वनी प्रदूषणाचा जास्त त्रास होतो. मानवी मनाचे प्रदूषण झाल्याने समाजविघातक कृत्यांमध्ये वाढ होते. आजच्या सामाजिक संस्था, राजकीय संस्था, शिक्षण संस्था, शासन, कुटुंब हे सुद्धा मानसिक प्रदूषणाच्या विळख्यातून मनुष्याचे रक्षण करण्यात अपयशी ठरत आहेत. भ्रष्टाचार सर्वत्र पसरला आहे. स्वतःच्या स्वार्थासाठी इतरांना त्रास द्यायलाही मनुष्य मागेपुढे बघत नाही. त्यामुळेच या सर्व समस्या उग्र रूप धारण करत आहेत. लोकसंख्येचा विस्फोट होत आहे. नवनवीन शोध लागत आहे, असे असतांनाही या विविध पर्यावरणीय समस्यांनी मानवाचे अस्तित्त्व आज धोक्यात आले आहे.

पर्यावरणीय समस्यांवर घात करण्यासाठी शिक्षकांची भूमिका

१) पर्यावरणीय समस्यांविषयक जाणीव जागृती - सध्याच्या पर्यावरण विषयक समस्यांची भिषणता विद्यार्थ्यांना माहित व्हावी यासाठी त्या समस्यांविषयक जाणीव विद्यार्थ्यांच्या मनामध्ये निर्माण करावी, आजची पर्यावरणविषयक आव्हानांना समर्थपणे तोंड देण्यासाठी

त्या समस्यांविषयी संपूर्ण माहिती विद्यार्थ्यांना सांगून त्यासाठी विद्यार्थ्यांना सक्षम बनविणे.

- २) **आद्ययावतपणा** - आपल्या विषयाच्या अनुषंगाने पर्यावरण विषयक नवनवीन ज्ञान मिळवून विद्यार्थ्यांना दिले पाहिजे व विद्यार्थ्यांनाही नवनवीन ज्ञान मिळविण्यासाठी प्रोत्साहित केले पाहिजे. जेणेकरून त्यांना सद्य व सत्य परिस्थितीची जाणीव होईल.
- ३) **विविध गुणवैशिष्ट्ये** - वाचनक्षम, चिंतनशील, ज्ञानाकांक्षी, विवेकनिष्ठ, विज्ञाननिष्ठ, प्रयोगवीर, पर्यावरणवादी उपलब्ध साधनसंपत्तीचा योग्य प्रमाणात वापर करणारा अशा विविध गुणवैशिष्ट्ये शिक्षकांच्या अंगी असतील जेणेकरून त्यांच्या या गुणांचा प्रभाव विद्यार्थ्यांवर पडल्याने विद्यार्थ्यांमध्ये देखील हे गुण रुजविण्यास मदत होते.
- ४) **रोल मॉडेल** - शिक्षक हा समाजाचे भविष्य घडविणारा तसेच विविध सुचनांचे ग्रहण करून विद्यार्थ्यांपर्यंत पोहचविणारा वाहक असल्यामुळे त्याने रोल मॉडेल बनले पाहिजे असे माजी राष्ट्रपती ए.पी.जे.अब्दुल कलाम यांनी म्हटले आहे. पर्यावरणाप्रती जागरूक राहून विविध गुणांचा अंगीकार करून शिक्षकाने आपले प्रभावी व्यक्तीमत्त्व बनविले पाहिजे. ज्याचा परिणाम विद्यार्थ्यांवर होईल.
- ५) **विविध सहशालेय उपक्रम** - विविध शालेय सांस्कृतिक व सहशालेय उपक्रमातून पर्यावरण विषयक समस्यांविषयी जागरूकता विद्यार्थ्यांमध्ये निर्माण करावी. उदा. एन.सी.सी., एन.एस.एस., स्काऊट गाईड या विषयांच्या माध्यमातून पर्यावरण जागृतीपर पथनाट्य, रॅली, पर्यावरणीय गीत, पर्यावरणावर आधारित सृजनात्मक लेखन स्पर्धा, सेमिनार, कार्यशाळा यांचे आयोजन करून विद्यार्थ्यांच्या मनामध्ये पर्यावरण विषयक जाणीव जागृती निर्माण केली पाहिजे कारण कोणतीही कृती जोपर्यंत मनापासून होत नाही तोपर्यंत ती योग्य होत नाही. पर्यावरण विषयक जाणीव विद्यार्थ्यांच्या अंतरंगातून निर्माण होणे गरजेचे आहे.
- ६) **विविध सृजनात्मक शोधावर आधारित स्पर्धा घेवून** - विद्यार्थ्यांमध्ये अनेक प्रकारच्या सुप्त क्षमता आहेत त्या क्षमतांच्या उन्नयन होण्याच्या दृष्टीने "आपल्या समस्या आपली उत्तरे" या स्वरूपात विविध पर्यावरणीय समस्यांवर नियंत्रण करण्यासाठीचे विविध उपाय, क्रियात्मक शोध विद्यार्थ्यांकडून मिळवावेत.
- ७) **विद्यार्थ्यांची आध्यात्मिक बुद्धिमत्ता वाढवावी** - आध्यात्मिकतेचा अर्थ आपल्या अस्तित्वाची जाणीव असणे ही समस्या राष्ट्राची नाही तर माझी आहे ही जाणीव होणे गरजेचे आहे. आजच्या स्थितीत अशा प्रकारची आध्यात्मिक वृद्धीच पर्यावरणाला संरक्षित

करू शकले आहे. मानसिक प्रदूषण कमी करणे गरजेचे आहे. मानवी मनात चांगले विचार घेतले तर त्याची फलश्रुती पण चांगलीच होणार. स्वच्छता करा असे सांगण्यापेक्षा कच्चा करू नका हे सांगणे जास्त महत्वाचे आहे. प्रदूषण कमी करा हे सांगण्यापेक्षा प्रदूषण होणार नाही याची काळजी घेणे गरजेचे आहे.

शिक्षक व शिक्षणसंस्था मानवी मन परिवर्तनाचे कार्य प्रभावीपणे साध्य करू शकतात. भारताच्या वर्गावर्गातून देशाचे भविष्य घटते आहे. उद्याचे भावी नागरीक पर्यावरण पूरक असण्यासाठी शिक्षकांची भूमिका फार महत्वाची आहे.

संदर्भ

1. भादारकर के. व. (जाने २०१८) पर्यावरण शिक्षण, जून प्रकाशन, पुणे.
2. भारतीय वेदशास्त्र, ब्रह्मीकरण, तपशी (जून २००८) पर्यावरण शिक्षण, निव्वनून प्रकाशन पुणे.
3. देशमुख भास्कर (ऑगस्ट २००५) पर्यावरण परिष्कार आणि महत्त्व, योग्य प्रकाशन, पुणे.
4. धारण विद्वान (जून २०१२) पर्यावरणशास्त्र, पिंपळगुहे ज्योति कें. पब्लिशर्स, जालणूर.
5. मुळगावरी टाणे साप्ताहिक (२८ ऑगस्ट २०१५) पर्यावरणीय समस्या आणि भविष्यातील धोकें, लेखक - विजय जंबळ संस्था कुलकर्णी, बहागुट्टे टॉप्रेस (३ मार्च २०१५) शिक्षक नवा घडणार व घडविणार.

Principals
Principal
College of Education
Chopda Dist. Jalgaon

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

vidyawarta[®]

Navalbhou Pratishthans'

**Rukhaminitai Arts & Comm. Womens'
College, Amalner, Dist. Jalgaon**

**One day National Level Conference
(Interdisciplinary)**

**Human Rights : Present Scenario and Challenges
April 29th, 2023 (Saturday)
9.30 am to 5.00 pm**

**Venue : Rukhaminitai Arts & Comm. Womens' College,
Siddhivinayak Colony, Dhule Road, Amalner, Dist. Jalgaon**

**Contact : Mr. Pramod Patil (Asst. prof.)
Mob. No. : 9881194816**

**Principal
Dr. S. J. Shaikh
9309154057**

**Vice- Principal
Prof. Sham S. Pawar
9423913525**

**Co-ordinator
Dr. Manjusha M. Kharole
9890740165**

**Principal
College of Education
Chopda Dist. Jalgaon**

- 27) पूर्वी लोकगीतों में भक्तिपंथ मानवाधिकार
डॉ. सारिकाबेन देवाजी पारित, डॉ. शशिकांत मोहनराव सावन, अमलनेर जि. जलश्रीवर्ग ||102
- 28) मानवाधिकार और कोमिडिऑन
पा. डॉ. सुकुमर्षद शंकर जाधव, अमलनेर ||104
- 29) मानवाधिकार और भारत का संविधान
डॉ. अंबीर गणेश भीम, नगांव, तह. जिला, पुणे ||108
- 30) महिला स्वतंत्रिकरण और मानविय अधिकार
शशिप बाबुराव धोरपडे, पा. डॉ. व्ही. डॉ. सुर्यवंशी, मालेगांव, जिल्हा नाशिक ||111
- 31) महिला स्वतंत्रिकरण
सविुषा भाधनराव परुड, धारवड, जि. जळगाव ||115
- 32) महिला स्वतंत्रिकरण आणि मानवी हक्क
पा. डॉ. सविता बाबुलाल जाधव, धोपडा ||117
- 33) मानवी हक्क आणि भारतीय महिलांमये स्वतंत्रिकरण - एक लैंगिकवैयक्तिक विवेचन
पा. डॉ. संजय जिभाऊ पाटील, नवलनगर ता. जि. पुळे ||120
- 34) मानवी हक्क आणि समाज व्यवस्था
डॉ. रावसाहेब भीमराव वैरकर, पारोळा ||125
- 35) महिला स्वतंत्रिकरण आणि मानवी हक्क
पा. अश्विनी रामचंद्र माळी, प्रा. रामेश्वरी गोपाळराव बलीसे, जि. नंदूरबार ||115
- 36) मानवी हक्कामुळे महिला स्वतंत्रिकरणस प्रधान
पा. डॉ. संजय प्रभाकर डाके, नरदाणा ता. सिदखंडा जि. पुळे (महा.) ||132
- 37) महिला स्वतंत्रिकरण आणि मानवी हक्क
एन. सिदिकी एस. डेड., औरंगाबाद ||133
- 38) महिला स्वतंत्रिकरण आणि मानवी हक्क
पा. डॉ. ज्योत्सना गणेश सांगोरे, भायखळ ||135
- 39) महिला आणि मानव अधिकार
डॉ. अंजली रामचंद्र कदम/नारायणे, पुणे ||138

मध्ये महिलांसंबंधीने विशेष कायदे आहेत महिला असो अथवा पुरुष भारतीय संविधानाने प्रत्येक भारतीय नागरिकास मूलभूत अधिकार दिलेले आहेत. जेव्हा एखाद्या व्यक्तीच्या हक्कांवर गदा येते तेव्हा मानवी हक्कांने हनन होणे असे मानवी हक्क कायदा सांगतो. मात्र दुर्दैवाने आज महिलांच्या हक्कांवर अनेकदा गदा येते पण तिच्या हक्कांने हनन होत आहे याची जाणीवही त्या महिलांना नसते. कारण आजही महिला या आर्थिक, सामाजिक, मानसिक, शारीरिक, कौटुंबिक गुलामगिरीच्या विळख्यात अडकलेल्या आहेत. आजही समाजात महिलांचे स्थान दुय्यम आहे. जन्माला आल्यावर पित्याच्या, लग्नानंतर पतीच्या, म्हातारपणी पुत्राच्या आभारावर अवलंबून असणारी अवला म्हणून तिच्याकडे बघितले जाते. रूढीधिय पुरुषप्रधान समाजाने तिला भावनिक, आर्थिक, शारीरिक, सामाजिक, राजकीय, कौटुंबिक अशा सर्व आघाडांवर अन्याय आणि अत्याचाराच्या विळख्यात अजूनही जखडून ठेवलेले आहे. ही एक शोकांतिका आहे. याची प्रमुख कारणे म्हणजे स्त्रियांमध्ये स्वतःबद्दल नसलेला आत्मविश्वास, कायदेविषयक अज्ञान, सामाजिक वलय, मानवी हक्कांबाबतचे अज्ञान, समाजातील दुय्यम वागणूक, शिक्षण विषयक उदासीनता कारणीभूत आहेत. आजच्या समाजात महिलांचा जन्म, शिक्षण, नोकरी, लग्न, वाढतपण, म्हातारपण हे काहीच सुरक्षित नसावे का? किती दिवस निर्भयासारख्या प्रकाराला तिला सामोरे जावे लागणार आहे? किती दिवस अॅसिड हल्ले तिला सहन करावे लागणार आहेत? प्रेम प्रकरणातून होणार्या हत्याकांडापासून तिची सुटका तरी कधी होणार आहे? कौटुंबिक अत्याचाराच्या विळख्यातून महिला केव्हा बाहेर पडणार आहे? असे एक ना अनेक प्रश्न माझ्यासमोर नेहमीच उभे राहतात आणि या प्रश्नांना उत्तर मिळवून घेणे महिलांना आपल्या मानवी हक्कांची जाणीव करावी या दृष्टीने शोधनिबंधाच्या माध्यमातून संशोधनेने या ठिकाणी एक छेदासा प्रयत्न केलेला आहे.

शोधनिबंधाची उद्दिष्टे -

१) महिला सबलीकरणाची संकल्पना मांडणे -
महिलांना शक्ती क्षमता आणि कौशल्य यात वाढ करण्यासाठी तसेच स्वतःच्या जीवनमानाचा दर्जा

उंचावून स्वतःकारित होण्यासाठी आवश्यक ते सामाजिक, शैक्षणिक, आर्थिक आणि राजकीय पर्यावरण निर्माण करणाऱ्या प्रक्रिया म्हणजे महिला सबलीकरण होय. महिलांमध्ये आत्मविश्वास आणि साहस निर्माण करणे हाच महिला सबलीकरणाना मुख्य उद्देश आहे. महिला सबलीकरण या शब्दाची फोड केल्यास महिलांना सबल करणारी म्हणजेच दुर्बलता नष्ट करणारी तिच्या शक्ति मन बूद्धीत स्वतःची जाणीव व स्वतःबद्दल जागरूकता निर्माण करून त्यादृष्टीने स्वयंविकासासाठी प्रयत्न करणारी संकल्पना होय. ऑक्सफर्ड डिक्शनरी मध्ये महिलांचे सबलीकरण म्हणजे त्यांना नैतिक, कायदेविषयक नैतिक अधिकार देणे होय. शोडक्यात सबलीकरण म्हणजे महिलांना त्यांच्या विकासासाठी स्वातंत्र्याची समान संधी असणे होय.

२) मानवी हक्काची संकल्पना मांडणे -

मानवी हक्क हे मानवाचे मूलभूत हक्क आहेत. मानवी हक्क हे जागतिक असून सर्वांना समान असतात. हे हक्क उपजत असतात किंवा कायदेशीरही असू शकतात. जीवनाधिकार, याताना पासून मुक्तता, गुलामगिरीपासून मुक्तता, न्यायालयीन सुनावणीचा अधिकार, भाषण स्वातंत्र्य, वैचारिक व धार्मिक स्वातंत्र्य हे काही प्रमुख मानवी हक्क आहेत. भारतीय राज्यघटनेने देखील हे मूलभूत हक्क बहाल केलेले आहेत. मानवी हक्क म्हणजे केवळ स्वातंत्र्य नाही तर मानवी हक्क ही समता न्याय बंधुता या मानवी मूल्यांची जोपासना आहे. अनेक विचारवंतांनी मानवी हक्कांच्या व्याख्याही केलेल्या आहेत. प्रा. जे. लास्की - यांच्या मते हक्क म्हणजे सामाजिक जीवनाची परिस्थिती होय. रॉडम हाऊस विश्वकोश - मानवी हक्क म्हणजे त्यातील जन्माने प्राप्त असे अधिकार की ज्या व्यक्तीला सन्मानाने जगण्यासाठी आवश्यक आहे. मॅक फेरलेन - यांच्या मते मानवाधिकार म्हणजे असे नैतिक अधिकार की जे स्त्री-पुरुषांला मानव या नात्याने प्राप्त झालेले आहेत.

३) महिलांच्या कौटुंबिक, सामाजिक व राजकीय स्थानाचा आढावा घेणे -

महिलांचा उल्लेख वंचित घटकामध्ये केला जातो मात्र खरे तर महिला समाजामध्ये व कुटुंबामध्ये परिवर्तन घडवून आणणाऱ्या सशक्त व्यक्ती आहे. एक

Principal
College of Education
Chopda Dist. Jalgaon

महिला शिक्षित झाली तर संपूर्ण कुटुंब साक्षर होणे कुटुंबातील व समाजातील महिलांनी भूमिका ही बहुआयामी व महत्त्वपूर्ण आहे. मुलगी, पत्नी, माता, मुन, वहिनी, काकू, मामी, बहीण, आल्या, आज्ञी या सर्व नात्यांना जपताना महिलांना वेगवेगळ्या भूमिकां मधून जात तसेवरची कसरत करावी लागते. सर्व कामांची जबाबदारी घेऊन सुद्धा तिने स्थान मात्र दृश्यम असते. आजही काही कुटुंबातून महिलांच्या उच्च शिक्षणाला व नोकरीला विरोध होतो. त्यामुळे धमता अमंगलानाही कित्ता नोकरी उद्योग व्यवसाय करता येत नाही. त्यामुळे तिच्यावरोबरच समाज व देशानेही नुकस्तान होत आहे. कारण जो घटक उत्पादक म्हणून कार्य करणार होता त्यावर कौटुंबिक बंधने आल्यामुळे त्या घटकाची उत्पादकता शून्य होते. महिलांना राजकारणामध्ये देखील स्थान आहे त्यांच्यासाठी राखीव जागा आहेत मात्र प्रत्यक्षात त्या जागांवर महिलांचे पती अथवा पुत्र हेच राजकारणात सक्रिय होताना दिसतात व त्या महिलेला फक्त सयोजकांवर म्हणून स्थान दिले जाते. प्रत्यक्षात जर ती महिला निवडून आलेली असली तरी कामकाज मात्र पिता-पुत्र पती हेच सांभाळताना दिसतात. अजूनही कौटुंबिक हिंसाचार व घरगुती शारीरिक मानसिक त्रासामुळे अनेक महिला आत्महत्येचा करतात. काही महिला शिक्षण घेऊन जागृत झालेल्या आहे त्यांनी जर आपला समतेचा अधिकार मागितला तर पती-पत्नीमध्ये तसेच कुटुंबामध्ये मतभेद होतात व कौटुंबिक कलह त्यामुळे निर्माण होतात. अजूनही अनेक कुटुंबामध्ये घरातील कोणाच्याही निर्णयात स्त्रियांचा सहभाग घेतला जात नाही एक माता शंभर शिक्षकांपेक्षा श्रेष्ठ आहे असं महत्त्वा गंधींनी म्हटले आहे आज स्त्रिया उच्च शिक्षण घेऊन पुराणांच्या खांद्याला खांदा लावून सर्व क्षेत्रात आप्तविश्वासाने वावस्ताना देखील दिसत आहेत. उदा. जम कंडक्टर रागून ते ग्रामसेविका, शिक्षक, डॉक्टर, इंजिनियर, वकील, प्राध्यापक, पोलिस, पोलीस अधिकाारी, मंत्री, वैमानिक, न्यायाधिकारी, अभिनेत्री, क्रिकेटपटू, उतम पत्रकार, अशी कामे करत विघट्ट. छेद, राजकारण, समाजकारण सर्व क्षेत्रात महिलांनी आपाडी घेतलेली आहे व वेगवेगळ्या भूमिका त्या निभावत आहे तरदेखील काही कुटुंबातील परिस्थिती

ही अजूनही बदलण्याची रिमन नाही.

सर्वत्र महिलांच्या वावनीमध्ये अशा संधी उपलब्ध होत नाही कारण अजूनही काही कुटुंबात मुल व मुल. फक्तच महिलांचे कार्यक्षेत्र हे सीमित ठेवलेले आहे अशा सीमित कार्यक्षेत्राच्या महिलांच्या मोठा वर्ग आपल्या समाजात आजही पाठलाग्यास पिळगे ही एक शोकांतिका आहे.

४) महिला विषयक कायद्यांच्या आढ्या पेणे -

स्त्री सबलीकरणासाठी विविध कायदे करणारा आलेले आहेत उदा घरगुती हिंसाचार प्रतिबंध कायदा २००६, सती प्रथा निवारण कायदा १९८७, हुद्दावर्दी कायदा १९१६, मानवत्व लाभ कायदा १९६१, अनैतिक व्यापार कायदा १९५६, वाळतपण पूर्व निदान नंतरान कायदा १९९४, हिंदू विवाह कायदा १९५५, भारतीय घटस्फोट कायदा १९६९, हिंदू वारसा हक्क कायदा १९५६, वारलविवाह नियंत्रण कायदा १९२९, कुटुंब न्यायालय कायदा १९८४, राष्ट्रीय महिला आयोग कायदा १९९२, समान वेतन कायदा, द्विभाषी प्रतिबंधक कायदा असे अनेक कायदे महिलांच्या वाजून असताना देखील प्रत्यक्षात मात्र महिलांना याची जाणीवही नाही जर या कायद्यांचा योग्य वापर केला तर स्त्री सबलीकरणासाठी निश्चित मदत होईल व महिलांच्या मानवी हक्कांचे संरक्षण होईल १९९८ मध्ये महिला विषयक भोरण करणारे महाराष्ट्र हे भारतातील पहिले राज्य ठरले आहे व त्यानुसारच २००९ मध्ये आढावा घेऊन नवीन महिला शैक्षणिक भोरण देखील स्वीकारले गेलेले आहे. त्याचबरोबर शासनाने महिलांना अनेक शिक्षण विषय हक्क दिलेले आहे व त्यासाठी विविध योजना देखील राबवलेल्या आहेत त्या योजनांचा लाभ घेऊन शिक्षणाच्या प्रवाहात महिला आल्यास निश्चितच महिलांचा उन्नयन व विकास शक्य आहे.

५) महिला सबलीकरणासाठी उपाय योजना सुचविणे -

केंद्र व राज्य पातळीवर विविध आयोग, शिक्षण विषयक योजना, महिला सबलीकरणासाठी असलेले विविध भोरण जरी असली तरी ती कागदावरच असलेली दिसतात. प्रत्यक्षात मात्र त्यांनी अंमलबजावणी परिपूर्णरिते होत नाही तरया अर्धी सर्वत्र महिलांपर्यंत

Principals
Principal
College of Education
Chopda Dist. Jalgaon

हे कायदे व धोरण कोटेशन नाही त्यासाठी काही उपाययोजना संशोधकने या ठिकाणी मूळकायदा आहेत स्त्रियांना मिळणार्या मानवी हक्कांविषयी जाणीव जागृती निर्माण करणे.सर्व स्त्रियांना शिक्षणपुत्र पत्नीत आणणे. स्त्रियांमध्ये आत्मविश्वास निर्माण करणे, वृद्धातून स्त्रीला पोचोवण ठेणे, फुलपत्तन संस्कृती व निवारणरणीत बदल करणे, अन्यथा अत्याचाराला विशेष प्रतणाताने साधन मिळवून मिळवून करणे, महिला संशोधने त्यांना महत्त्व काढणे, स्त्रियांना करणाराने जन ठेणे, स्त्रियांना व्यावसायिक शिक्षण पेशिक्षण ठेणे, आस्थापना त्यां फेर्याची रती उपलब्ध करून देऊन पर्यायाने काम करणयासाठी प्रोत्साहन ठेणे. पणसरनात स्त्रियांने फेरण काढणे यांमहायुद्धा उद्येतेतना कृष व समाजातून झाल्यास महिला समतीकरणसाठी निश्चिंतप घाठवळ मिळेर यात शर नाही

समारोप -
केवळ महिला दिन मातृदिन साजरे करून महिलांचे सधनीकरण लेणार नाही तर आपण ज्या समाजात राहतो त्या समाजातील स्त्रियांना त्यांच्या मानवी हक्कांबाबतची जाणीव करून देणे ही समाजाची जबाबदारी आहे. त्यांना समाजात एक आदरयुक्त दर्जा प्राप्त करून देणारसाठी मोठव प्रयत्नांचे गरज आहे.हे प्रयत्न सर्व स्तरावर होणे अपेक्षित आहे स्त्रियांच्या दर्जात सुधारणा करणारे हे कायदे व उपक्रम तेव्हाच महत्त्वाचे ठरतील.जेव्हा यांच्या प्रती असणार समाजाचा दृष्टिकोन बदलेल त्यासाठी समाजाची मानसिकता बदलणे गरजेचे आहे. महिला सबलीकरण याची ही लढाई आज आपल्यासमोर आहे समाजातील स्त्रियांना प्रत्येक क्षेत्रात जसोवणेचा दर्जा व सन्मानपूर्वक स्थान मिळेपर्यंत ही लढाई लढण्याची गरज आहे खऱ्या अर्थाने महिलांचे सबलीकरण झाल्यास नव्या आधुनिक भारताच्या जडणघडणीत स्त्रिया एक मोलाचा घटक म्हणून उदयास येतील.

- संदर्भ**
- १) उदयोन्मुख भारतीय समाजातील शिक्षण व शिक्षक- हिरा आहेर,विद्या प्रकाशन .
 - २) मानवी हक्क - श्रीनिवास जोशी, नंदकिशोर टोपम, दिलीप वेळगावकर, प्रशांत पब्लिकेशन
 - ३) महिला सबलीकरण - संपादक. संभाजी देसाई, प्रशांत पब्लिकेशन
 - ४) स्त्रिया आणि विक्रमाचा धोरणात्मक दृष्टिकोन, लीला पाटील, योजना मासिक
 - ५) Journalist view blogspot-com-Dhananjayjunnarkar

मानवी हक्क आणि भारतीय महिलांचे सबलीकरण : एक ऐतिहासिक विवेचन

Human Rights and Indian Women Empowerment: A Historical & Interpretation

प्रा. डॉ. संजय जिपाऊ पाटील
सहयोगी प्राध्यापक व इतिहास विभाग प्रमुख
के. एन.वी. महाविद्यालय नवलनगर ता. जि. धुळे

प्रास्ताविक -
भारतीय समाज हा मुख्यत्वेकरून वर्णावर, जातीवर उभा आहे. पुरुषप्रधान संस्कृतीचा तो समर्थक आहे. ही व्यवस्थाच मुळात विषमता निर्माण करणारी व विषमतेला धर्म मान्यता देणारी आढळते. ही विषमता देवाशी, नरकाशी, पुनर्जन्माशी जोडली गेली. स्वाभाविकच तिच्याविरुद्ध बंड होण्यास कितीतरी वं जावी लागली. ज्यांना या विषमतेची झळ बसते त्यांना बंड करणे स्वाभाविकच आहे. हिंदू समाजात दलित महिला, भटकं आदी वर्ग अनादी काळापासून पिढवणुकीचे साधन मानले गेले आहेत. ज्या समाजात निम्मयाहुन अधिक संख्येने महिला असतील आणि त्या सर्वच्या सर्व गुलाम असतील, प्रतिष्ठा हरविलेल्या असतील, जाळण्याचे आणि केवळ भोगण्याचे साधन असतील तो समाज कधीच प्रगती करू शकणार नाही. नेमका याच कारणाने आपला देश प्रगतीच्या वावतात सतत मागे पडला. स्त्रियांना गुलाम समजून अडगळीत टाकले. कधी हुंडयासाठी जाळले तर कधी विधवा झाली म्हणून स्त्रिया पतीच्या चिंतेवर जाळून टाकली. किंवा मुंडण करून तिला अंधारात फेकून दिले. समाजाच्या जडणघडणीत, विकासात प्रत्येक घटकाच्या सहभाग असवा लागतो. आपल्या देशात प्रगती साधण्यासाठी असलेल्या महत्त्वपूर्ण घटकांना पध्दतशीरपणे संपत्तियांचे उदयोग वर्णानुवर्णे चालत आलेल्या होत. भारताचा धर्म